

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

מגילה דף יט.

בן עיר שהלך לכרך (שקוראים בט"ו) בליל י"ד, ולהיפך¹, מה הדין?

עלות השחר של ט"ו	עלית לחזור לפני עלות השחר של ט"ו	עלית לחזור לפני עלות השחר של י"ד	
קורא ביום ט"ו	קורא ביום י"ד ²		בן עיר שהלך לכרך
קורא ביום י"ד		קורא ביום ט"ו ³	בן כרך שהלך לעיר

מהיכן קורא אדם את המגילה ומנין?

לר' מאיר	מהיכן קורא	לר' יוחנן - "את כל תוקף" ⁴	לר' הונא "מה ראו על ככה" ⁵
כולה מתחילה ועד סוף	תוקפו של אחשורוש ⁶	מה ראה אחשורוש שנתשמש בכלי המקדש	
מאיש יהודי עד הסוף	תוקפו של מרדכי	מה ראה מרדכי שנתקנא בהמן	
מאחר הדברים גדל המלך עד הסוף	תוקפו של המן	מה נתקנא המן בכל היהודים להרגם	
מבלילה ההוא נדדה עד הסוף	תוקפו של נס	מה ראה אחשורוש להביא את ספר הזכרונות	

מגילה דף יט:

האם קטן יכול להוציא את הגדול בקריאת המגילה או בברכה?⁷ כשלא אכל הגדול כזית?
[תוד"ה ורבי].

לר' יהודה	בשלא הגיע לחינוך	בהגיע לחינוך
לרבנן	אינו מוציא	מוציא
	אינו מוציא	במגילה: אינו מוציא
		בברכה? ⁷ כשלא אכל הגדול כזית: מוציא ⁷

¹ אכן בן כפר שקרא את המגילה ביום הכניסה, ושוב הלך לעיר ביום י"ד בין שדעתו לחזור למקומו ובין שאין דעתו לחזור למקומו קורא שוב עם בני העיר, כי זה עיקר דינו לקרוא בי"ד ורק הקילו עליו לקרוא ביום הכניסה כשאינו בעיר, אבל אם הוא בעיר יקרא כבני העיר בי"ד.

² ורק אם רוצה להשאר בכרך עד עלות השחר של יום ט"ו אז נקרא "מוקף בן יומו" - ואינו קורא בי"ד אלא בט"ו. אבל כל שחושב לחזור לעירו קודם עלות השחר של ט"ו קורא ביום י"ד אפי' שהוא עדיין נמצא אז בכרך.

³ אולם אם חושב להיות שם עד אחר עלות השחר - חייב בקריאת המגילה בי"ד של לילה ושל יום.

⁴ פי', כתיב (אסתר ט: כט) "וְנִתְּכַתֵּב אֶסְתֵּר הַמִּלְכָּה וְגו' אֶת כָּל תִּקְוֵי לִקְיָם אֶת אֲגַרְת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית" - ומבואר שהקפיד הכתוב לקיים את כל תוקף, ונחלקו התנאים תוקפו של מי.

⁵ הדעות דלהלן מתבארים כפי הדרשא של הפסוק (שם: כו) "וּמָה רָאוּ עַל כֵּךָ וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם" - כלומר, על איזה דבר ראו לכתוב את המגילה.

⁶ שהוא מתחילת המגילה ועד סופה. וכן בהשאר מתחיל תוקפם מאותו מקום עד סוף המגילה.

⁷ וביארו התוס', דהתם מיירי שאכל הקטן כדי שביעה, ולכך אתי דרבנן ומוציא דרבנן, אולם בשאר מצות דרבנן שגם הקטן מחויב בהם רק מדרבנן, הוי תרי דרבנן - דהקטן דרבנן והמגילה דרבנן, שם אינו יכול להוציא לגדול שיש לו רק חד דרבנן.